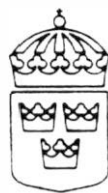

Motion till riksdagen

1987/88:A701

av Allan Ekström (m)

om viss ändring i lagen om offentlig anställning

Mot.
1987/88
A701 — 706

Sverige är fantastisk! I vårt land kan en officer som begått det kanske nesligaste brott vår rättsordning känner, nämligen landsförräderi, fortsätta att uppbära lön från den krigsmakt han velat utlämna.

Den som förrått sitt land, han har
Ej ätt, ej stam, ej son, ej far.
(Runeberg, Fänrik Ståls sägner)

Hur är detta möjligt? Jo, enligt 11 kap. 5 § lagen om offentlig anställning (LOA) gäller en preskriptionstid på en månad för avskedande eller med lagtextens ord "Avskedande får ej grundas enbart på omständighet, som myndigheten känt till mer än en månad före prövningen." Lagstadgandet är för övrigt helt i överensstämmelse med 18 § andra stycket lagen om anställningsskydd (LAS). Till yttermera visso skall avskedandet föregås av under rättelse samt varsel till och överläggning med lokal arbetstagarorganisation.

Försummar arbetsgivaren att iaktta denna tidsfrist, kan avskedande icke äga rum. I det av mig åsyftade fallet hade arbetsgivaren råkat förbise denna tidsfrist. Regeln är utan undantag.

Att en landsförrädare skall kunna ha kvar sin officersbefattning och därmed fortsätta att uppbära lön är direkt utmanande för den allmänna rättskänslan. Det angivna stadgandet i 11 kap. 5 § LOA måste därför oundgängligen för ses med det tillägget att preskriptionsregeln åtminstone *icke* är tillämplig då arbetstagaren begått ett allvarligt *brott*, förslagsvis brott för vilket ej är stadgat lindrigare straff än fängelse i två år (jfr 24 kap. 1 § tredje stycket rättegångsbalken). Det får ankomma på utskottet att närmare utforma lagtexten.

Den landsförrädare som avses med det nu beskrivna fallet är en annan än den som utnyttjade exempellöst generösa möjligheter att avvika — sannolikt österut — under permission!

Att rättsläget är så här befängt är ytterst att tillskriva det oförnuftiga beslutet från år 1975 att avskaffa tjänsteansvaret och att ersätta detta med ett regelsystem som hämtats från den privata arbetsrättens område. En annan oefterrättlig konsekvens av reformen är att prövningen av fråga om avskedande — även av ordinarie domare — jämlikt 16 kap. 1 § LOA i sista hand tillkommer arbetsdomstolen med dess från arbetsmarknaden hämtade intresseledamöter där yrkesdomarna dessutom förordnas för en period av tre år i sänder. Se närmare motion 1986/87:A702.

På föranledande av motioner från bland andra mig (1984/85:2976) har riksdagen glädjande nog för något år sedan fattat principbeslut om att riva upp 1975 års beslut och att återinföra den äldre ordningen i dess huvuddrag.

Mot. 1987/88
A701

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställer jag

att riksdagen beslutar förse 11 kap. 5 § lagen om offentlig anställning med det tillägget att den i lagrummet intagna preskriptionsregeln icke skall gälla då arbetstagaren begått brott, för vilket ej är stadgat lindrigare straff än fängelse i två år.

Stockholm den 11 januari 1988

Allan Ekström (m)